

כחלון ונתניהו – הזדמנות להבין משהו על כלכלה וצדק חברתי

"תהיו כחלונים" נזף נתניהו בשרי הליכוד והעיד בזה שהוא ממש אוהב את התנהלותו של כחלון כשר התקשורת.

ולאחרונה, הקשר בין כחלון לנתניהו גרוע מאד, בעיקר על רקע תקציב הממשלה המקוצץ לו מתנגד כחלון.

מה שנתניהו אוהב בכחלון, ומה שהוא שונא בו אלו בדיוק שני כיוונים שונים שיש בדעת הקהל לגבי מה צריך לעשות כדי לתקן את הכלכלה.

אלו גם שני כיוונים שונים שהיו בין אנשי המחאה.

הכיוון הראשון שאותו אהב נתניהו הוא הכיוון של הגברת התחרות במשק, כחלון עלה לגדולה עם ענין הסלולר, ולפחות לעת-עתה נראה שהצליח לו. אני קצת חשדן ביחס לכיוון הזה, גם בגלל שנתניהו כלכך "רוכב" עליו, למשל עם "ועדת הריכוזיות" שהקים והציג כאילו היא תפתור את בעיות הישראלים.

שימו לב מי עוד שם את הדגש על התחרותיות והריכוזיות:

- נתניהו והימין בכלל\

- גיא רולניק ו"דה מרקר"

- הקבוצות במחאה שמתמקדות ב"יקר לנו"

ולמה אני מסתייג? כי בהרבה מקרים זה חארטה, הרי 8 ש' לליטר דלק יכולים להיות מעט או הרבה, תלוי כמה מרויחים, לנו בישראל זה הרבה הרבה יותר מדי, לנו בישראל הכל יקר, כי אנחנו מרויחים (רובנו) מעט מדי.

אז מה שחשוב הוא השכר לעומת המחירים.

אבל, תגידו שתחרותיות זה טוב, לא תמיד, אם סלקום יורידו מחירים על-ידי פיטורי עובדים וקיצוץ בשרות, לא בטוח שהמהפכה של כחלון תחזיק כלכך הרבה זמן כדבר הטוב ביותר שקרה לנו מאז מעמד הר סיני.

החלק השני של המחאה, הקבוצה המובילה ויחד איתה אותם עשרות אלפים שהעמיקו בהבנה הכלכלית, ראו שהענין הכלכלי הוא יותר עמוק, שהמצוקה הישראלית מבוססת על כמה וכמה דברים שממשלות הימין עשו כאן מאז 1996:

- הגדלת פערים, בעיקר ע"י הורדת המס לעשירים והשתוללותם (לכן לא יהיה שינוי אמיתי עד שסלקום יורידו את שכר הבכירים, במקום לפטר עוד עובדים)

- הקטנת שרותי הממשלה, ובעקבות זה הרעת השרות בתחומים רבים – חינוך, בריאות, כוונות (רק תזכרו את השריפה בכרמל, עליבות המוכנות בעורף בצפון במלחמה ...)

- וכשהלחץ להגדיל את השרותים גבר, אז הפטנט היה להגדיל מסים על כולם, מה שנקרא מסים עקיפים (מע"מ, ארנונה, מס על הדלק..). במקום לקחת מחדש מהעשירים, וזה מה שהביא עלינו את הפער האדיר בין ההכנסות שלנו שלא עולות וההוצאות שרק מתייקרות.

כחלון, כשר רווחה, דרש להגדיל תקציבים, וכרגיש חברתית כנראה, דרש שלא לקצץ בתחומים חברתיים אחרים, את זה נתניהו לא אהב, כי כל כולו של נתניהו הוא המדיניות הכלכלית של :

- הקטנת השרותים הממשלתיים.
- הקטנת המסים על העשירים
- והגדלת התחרות כדי שכולנו נתרוצץ כמו מסוממים ונודה לטייקו שבכלל ממוכן להעסיק אותנו.

וזה בקיצור המאבק בין שתי צורות ההתמודדות עם הקשיים שבפניהם 95% מאזרחי ישראל עומדים:

מצד אחד מי שמוכר לנו ש"עם ניהול יותר נכון הכל יהיה בסדר" (יאיר לפיד), "עוד קצת תחרות ותיכף הדברים מסתדרים" (נתניהו) "יקר לנו מדי, תורידו קצת" (כל מיני "חברתיים דה-לה-שמאטה"

ומצד שני, מי שרוצים להעלות אותנו על תוואי של רווחה והקטנת פערים שאותה עושים על-ידי:

- יותר מסים מעשירים, שמשמשים ל:
  - יותר שרותים לציבור הרחב, שמאפשרים את:
  - הקטנת ההוצאה למשפחה על חינוך, בריאות, תרבות ... ומאפשרים גם:
  - יותר עמידה על שלך, כעובד, כצרכן, כשותף בחברה, שלא במסגרת הבלעדית של מתחרה לבד מול כל העולם בזירת הגלדיאטורים המוטרפת.
- כמה מכם לא מסכימים איתי, כי אתם עדיין זוכרים את השמחה הגדולה מההתקפלות של סלקום ופלאפון, אחרי כניסת שני המתחרים החדשים.
- איזה כיף היה להגיד להם "לכו תזדזזו..." "קפצו לי" ואיזה כיף לשמוע מהם הצעות הרבה יותר אטרקטיביות, ואפילו יותר נכונות להקשיב מאשר קודם, לא? כיף אמיתי.
- והכיף הזה קשור דווקא לעובדה ש"בזכות" 30 שנה של תחרותיות הולכת וגדלה, כל מה שאנחנו יודעים להעריך הוא רק כוח ועוד כוח, ולפעמים גם כוחנות...

ובגלל זה הולך כלכך לנתניהו כשהוא שם את כל הדגש על התחרות, כי אנחנו, שבגלל זירת הגלדיאטורים שבה אנחנו נמצאים כמעט כולנו, אנחנו מרגישים כלכך קטנים, שאנחנו ממש נהנים לראות איזה ענק מעצבן חוטף.

איזה הזדהות, איזה הזדככות, באמת שמחתי להגיד לסלקום "לכו תזד..." היה כיף.

כי לפני-כן הרגשתי כלכך קטן.

על זה נתניהו עובד, להקטין אותנו כל הזמן, מתוך ידיעה שיוכל להטות את כעסנו אל הגדולים (שהוא עזר להם לגדול...) אל הערבים, אל מהגרי העבודה, אל הסמולנים... את מישהו נשנא, אבל לא נחשוב על לשנות משמעותית כי אנחנו פשוט קטנים מדי בשביל זה.